

NOVEMBER 2020

1e Jaargang, Nr. 7

Chosen People

Rebbe Menachem Schneerson

COLOFON:

Chosen People

Jaargang 1, Nummer 7

Uitgegeven door: Max van Ameijde

Adres: De Sorteure 15

4142 SC Leerdam

Email: mvanameijde56@gmail.com

Bijbeltijdschrift:

Chosen People is een gratis nieuws- en mededelingenblad met artikelen over Israël.

Doelstelling:

De Jood -en niet Jood te informeren aangaande nieuwsactualiteiten welke zich in Israël en omtrent Israël afspelen. Maar ook onderwijs speelt een zeer belangrijke rol zodat de kennis zal vermeerderen zegt Daniël 12:4.

Vrijwillige bijdragen op:

NL03 RABO 03 31 17 17 75

Ten name van:

M. van Ameijde

Onder vermelding van:

Gift Chosen People

INHOUD:

- 2 Colofon
- 3 Herbouw van de Tempel in het licht van de eindtijd
- 5 Het begin van het messiaansbelijdend Judaïsme
- 6 Kort Nieuws
- 7 Rabbi Schneerson
- 8 Premier Menachem Begin
- 11 Boeken " Messiaanse Profetieën / Messianic Judaïsme "
- 12 Israël keer terug naar uw God
- 14 Kleur bekennen

'Want Hij is onze vrede, die beiden één gemaakt heeft door de tussenmuur, die scheiding maakte, af te breken'

Efeze 2:14

DE HERBOUW VAN DE TEMPEL IN HET LICHT VAN DE EINDTIJD

Rondom de Tempelberg is er altijd strijd geweest. Tot tweemaal toe is de tempel verwoest en later werden de Rotskoepel en de Al-Aksa moskee op deze heilige plaats gevestigd. Op de Rotskoepel staat de tekst 'G'd heeft geen zoon – Allah is groter'. Aan de ene kant zien we dus dat G'd Yerushalayim (Jeruzalem) en de tempel heeft verkoren om daar Zijn Naam te vestigen (1 Koningen 9:3; 11:36). Aan de andere kant zien we ook hoe satan voortdurend probeert de vestiging van G'ds Naam te ontcrachten, en er zijn naam aan te verbinden. De Tempelberg staat nog altijd in het middelpunt van het conflictgebied.

De Zoon geïmiteerd

Volgens de Bijbel zal die strijd in de toekomst tot een climax komen. G'd heeft een Zoon, maar de Bijbel leert dat satan als imitator ook een zoon heeft. Paulus omschrijft hem als 'de mens van de wetteloosheid, de zoon van het verderf, de tegenstander, die zich ook verheft boven al wat G'd genoemd of als G'd vereerd wordt, zodat hij als G'd in de tempel van G'd gaat zitten en zichzelf als G'd voordoet' (2 Thessalonicenzen 2:3-4). Satan streeft ernaar om als G'd te zijn (Jesaja 14:12-14; Ezechiël 28:15-16). Hij wil zich dan ook maar al te graag op G'ds heilige berg, in de tempel laten aanbidden.

Bedenk dat in de tijd dat Paulus dit schreef de Tweede Tempel nog niet verwoest was door de Romeinen. In zijn tijd waren veel dingen voor het eindtijds scenario gereed. Theoretisch kon de mens van de wetteloosheid zich in de tempel vestigen. Net als veel andere profetieën over de eindtijd is de vervulling ervan opgeschort naar een later tijdstip. Denk in dit verband ook aan Openbaring 11, waar we lezen over de buitenste voorhof van de tempel die aan de heidenen wordt gegeven en 42 maanden vertrapt zal worden. Deze profetie zal, evenals de laatste jaarweek van Daniël, nog worden vervuld (Daniël 9:27). Daarover hoeven we niet te twijfelen, want G'd is een Waarmaker van Zijn Woord!.

Tempelinstituut

Binnen het Jodendom is er een verlangen naar de herbouw van de tempel. Zo richtte rabbijn Yisraël Ariel in 1987 het Tempelinstituut op om alles voor de herbouw van de tempel gereed te maken. In de loop van de tijd zijn alle tempelattributen gemaakt en zijn de bouwtekeningen klaar. Er is zelfs een Sanhedrin (Joodse raad) samengesteld evenals een opleidingscentrum voor priesters. Voor hen worden in de woestijn oefensessies gehouden en volgens hun website zou zelfs de belangrijke rode vaars reeds zijn gefokt (zie Numeri 19:2-13). [...]

[...] De tempel in het Jodendom

Het Tempelinstituut timmert dus flink aan de weg en is daarbij actief met allerlei crowdfundingacties. Veel christenen denken hierdoor dat verreweg de meeste religieuze Joden graag de tempel willen herbouwen en de offerdienst opnieuw willen invoeren. Toch wordt hierover binnen het (orthodoxe) Jodendom heel verschillend gedacht. De meeste (ultra) orthodoxe Joden houden zich vast aan het gedachtegoed van de middeleeuwse rabbijn Maimonides (1138-1204), ook wel bekend als Rambam. Hij leert dat eerst de Messias moet komen en daarna onder Zijn leiding de tempel zal worden herbouwd. Veel orthodoxe Joden verwerpen dan ook het gedachtegoed van het Tempelinstituut dat liever vandaag dan morgen nog begint aan de herbouw van de tempel. De vraag is dan ook hoe het Tempelinstituut deze grote groep orthodoxe Joden, die vasthouden aan het gedachtegoed van Maimonides en willen wachten op de Messias, toch mee gaat krijgen in de herbouw van de tempel.

Toekomstig drama op de Tempelberg

Dit brengt ons dan ook bij het grote drama dat zich in de eindtijd op de Tempelberg zal afspelen. Op listige wijze zal de 'mens van de wetteloosheid' het Joodse volk misleiden door zich voor te doen als Israëls beloofde messias. Aangezien de orthodoxe Joden binnen afzienbare tijd de grootste groep in Israël zullen vormen, zal hij ongetwijfeld vooral hen misleiden door zoveel mogelijk op hun gedachtegoed aan te sluiten. Als messiasfiguur zal hij voor hen de tempel herbouwen, en in het geval de tempel er al staat, zal hij deze inwijden en zich laten aanbidden. Denk ook aan wat Yeshua (Jezus), juist tegen de religieuze leiders van Zijn tijd zegt: ***“Ik ben gekomen in de Naam van Mijn Vader maar u neemt Mij niet aan. Als een ander komt, in zijn eigen naam, die zult u aannemen”*** (Johannes 5:43).

Opvallend binnen het chassidisme is ook de zeer verheven positie van de rebbe/rabbi, die door zijn volgelingen als een soort middelaar wordt gezien. Wat een dieptepunt zal dit voor het Joodse volk worden! Degene die ze als messias verwelkomen, zal zich uiteindelijk tegen hen keren. De valse vrede zal omslaan in onverwacht verderf (1 Thessalonicenzen 5:1-3). Met dit gegeven in het achterhoofd kunnen we ons ook meer verplaatsen in het moment dat ze Hem zullen zien die zij doorstoken hebben. We lezen: ***“Zij zullen over Hem rouw bedrijven, als met de rouwklacht over een enig kind; en zij zullen over Hem bitter klagen, zoals men bitter klaagt over een eerstgeborene”*** (Zacharia 12:10).

Het Messiaanse Vrederijk

In Ezechiël 40-48 lezen we dat in het Messiaanse Vrederijk de tempel herbouwd zal worden. Let op: Deze tempel moeten we dus niet verwarren met de tempel die in de (nabije) toekomst nog gebouwd wordt en waar de mens van de wetteloosheid zal plaatsnemen. Het is overigens heel verdrietig dat er ook vanuit de christenheid zoveel steun is voor dit project, en er veel geld wordt gedoneerd voor de herbouw van de tempel. De Israëlitische voorganger Meno Kalisher zei eens: “Als kerk, het Lichaam van Christus, moeten we blijven bij onze roeping. Namelijk het rijke en levensveranderende Evangelie van Yeshua HaMaschiach delen met Jood en heiden. Dát is onze taak, blijf daar dan ook bij!” In het Messiaanse Vrederijk zal Yeshua zowel Koning als Priester zijn naar de ordening van Melchizedek. “Ja, Hij zal de tempel van de HEERE bouwen, Hij zal met majesteit bekleed zijn, Hij zal zitten en heersen op Zijn troon. Hij zal Priester zijn op Zijn troon; tussen die beiden zal vredesbeeraad plaatsvinden” (Zacharia 6:13).

Tekst: Christian Stier

HET BEGIN VAN HET MESSIAS-BELIJDEND JUDAÏSME

“En Yeshua trok rond in de gehele Galil [Galilea] en leerde in hun synagogen en verkondigde de Besora [het Evangelie] van Malchut haShamayim [het Koninkrijk der hemelen] en genas alle ziekte en alle kwaal onder het volk. En het gerucht van Hem drong door tot in geheel Syrië; en men bracht tot Hem allen, die ernstig ongesteld waren, gekweld door allerlei ziekten en pijnen, bezetenen en maanzieken en verlamden en Hij genas hen. En Hem volgden vele scharen uit de Galil [Galilea] en Eser He’arim [Decapolis] en Yerushalayim [Jeruzalem] en Yehuda [Judea] en Ever haYarden [het Overjordaanse]!” (Matityahu/Mattheüs 4:23-25). Deze scharen waren de eerste messiasbelijdende Joden.

Toen Yeshua hen later de opdracht gaf om de **Besora** [het Evangelie] te verkondigen, attendeerde Hij hen reeds op het feit dat dit hen niet altijd in dank afgenomen zal worden: *“Want zij zullen u overleveren aan de gerechtshoven en zij zullen u gese- len in hun synagogen; gij zult ook ge- leid worden voor stadhouders en konin- gen om Mijnentwil, tot een getuigenis voor hen en voor de goyim [heide- nen]!” (Matityahu/Mattheüs 10:18). “Wan- neer men u vervolgt in deze stad, vlucht naar de andere; want voorwaar, Ik zeg u, gij zult niet alle steden van Eretz Yisra’el [Israël] zijn rondgekomen voordat Ben haAdam [de Zoon des mensen] komt” (Matityahu [Mattheüs] 10:23). “Een ieder dan die Mij belijden zal voor de mensen, hem zal ook Ik belijden voor Mijn Vader, die in de hemelen is; maar al wie Mij verloochenen zal voor de men- sen, die zal ook Ik verloochenen voor*

*Mijn Vader, die in de hemelen is!” (Matit- yahu [Mattheüs] 10:32- 33). Dat is duidelijke taal. Het was dus een groot risico om het geloof uit te dragen, dat Yeshua de Mashiach [Messias] is. Desalniettemin groeide het aantal gelovigen onder de Joden gestaag. Een bewijs hiervoor vinden we in de beschrijving van de intocht van Yeshua door de Gouden Poort: **“De vol- gende dag, toen de grote menigte, die voor Pesach gekomen was, hoorde dat Yeshua naar Yerushalayim [Jeruzalem] kwam, namen zij palmtakken, gingen Hem tegemoet en riepen: Hoshana, baruch haba b’Shem Adonai, Melech Yis- ra’el! [Hosanna, gezegend is Hij die komt in de naam van de Heer]!” (Yochanan/ Johannes 12:12-13).***

Met de hemelvaart van Yeshua en de uit- storting van Ruach haKodesh [de Heilige Geest] tijdens Shavu’ot [het Pinksterfeest] begon een nieuw hoofdstuk in G’ds heils- plan. De eerste messiasbelijdende Joodse gemeente was een feit: **“Zij dan, die Zijn woord aanvaardden, lieten zich onder- dompelen en op die dag werden onge- veer drieduizend zielen toege- voegd!” (Mif’alot [Handelingen] 2:41). Maar dan gebeurde, wat Yeshua al had voor- speld: “En er ontstond te dien dage een zware vervolging tegen de gemeente te Yerushalayim [Jeruzalem]; en allen werden verstrooid over de streken van Yehuda [Judea] en Shomron [Samaria], met uitzon- dering van de apostelen!” (Mif’alot [Han- delingen] 8:1). “Zij dan, die verstrooid werden door de verdrukking, welke in verband met Stefanus plaatsvond, trok- ken verder tot Pinuq’ya [Phenicië], Qaf- ros [Cyprus] en Ant’yoch’ya [Antiochië] toe, zonder tot iemand het woord te spre- ken dan alleen tot de Joden!” (Mif’alot [Handelingen] 11:19).**

HILARY CLINTON STEUNDE POLITIEKE ISLAM

De recente onthulling van Hillary Clinton's e-mails wekt wrevel in de Arabische media in de gematigde landen, omdat ze haar kennelijke steun voor extreme moslim-elementen in het Midden-Oosten aantonen en de chaos die de zogenaamde Arabische Lente veroorzaakte.

Sommige van de e-mails van de voormalige Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken Clinton, die onlangs zijn vrijgegeven als onderdeel van de verkiezingscampagne van president Donald Trump, onthullen kennelijk een directe Amerikaanse betrokkenheid bij de gebeurtenissen van de Arabische Lente en een diepe band tussen de regering-Obama en Qatar, die een gezamenlijke inspanning omvatte om een mediakanaal en een economisch fonds op te zetten dat door de Moslimbroederschap zou worden gebruikt als een middel om in te grijpen in de Arabische landen in de regio.

ISRAËL STEUNT DONALD TRUMP BIJ VERKIEZINGEN

In Israël wordt niet alleen reclame gemaakt voor de Amerikaanse verkiezingen, maar ook voor de huidige president Donald Trump. Grote billboards, opgehangen langs de hoofdverkeersweg Ayalon in Tel Aviv, wensen Donald en Melania Trump Gods zegen toe voor de komende verkiezingen.

Wanneer deze verkiezingen in Israël zouden worden gehouden, zou Trump gegarandeerd de verkiezingen winnen. De Israëli's zijn er niet zeker van of zij op de steun van de Verenigde Staten kunnen rekenen wanneer Joe Biden tot president wordt gekozen.

“Dit zegt de Heere: In de woestijn kreeg Ik Israël lief, het volk dat aan vernietiging ontkomen was. Ik ging hun voor en gaf hun vrede. Van ver ben Ik naar je toe gekomen, vrouwe Israël. Ik heb je altijd lief gehad, Mijn liefde zal je altijd vergezellen. Ik breng je weer tot bloei”.

REBBE SCHNEERSON

Menachem Mendel Schneerson werd op 5 april 1902 in het Keizerrijk Rusland in de plaats Mykolajiv (Oekraïne) geboren. Hij stond bij velen bekend als de Lubavitcher Rebbe of simpelweg als de Rebbe. Hij was een Amerikaanse orthodox-Joodse rabbijn en de laatste rebbe van de Chassidische beweging Chabad-Luba-vitch. Hij wordt beschouwd als een van de meest invloedrijke Joodse leiders van de twintigste eeuw.

Zijn vader was rabbijn Levi Yitzchak Schneerson (1878-1944), een bekende talmoediische geleerde op het gebied van Kabbala en de Joodse wetgeving. Zijn moeder was de rebbetzin Chana Schneerson (1880-1964).

In 1907, toen Schneerson zes jaar oud was, verhuisde het gezin naar Jekaterinoslav (tegenwoordig Dnipro), waar zijn vader als opperrabbijn van de stad werd aangesteld. In 1939 werd zijn vader echter naar Kazachstan verbannen door de Sovjets, alwaar hij in 1944 stierf. Menachem Schneerson had twee jongere broers: Dov Ber, die in 1944 door de nazi's werd vermoord, en Yisrael Aryeh Leib, die in 1952 plotseling stierf terwijl hij doctoreerde aan de universiteit van Liverpool.

In 1928 verhuisde Menachem Schneerson met zijn vrouw Chana naar Berlijn. Schneerson studeerde wiskunde, natuurkunde en filosofie aan de Universiteit van Berlijn. Tijdens zijn verblijf in Berlijn moedigde zijn schoonvader hem aan om meer een publieke figuur te worden, maar toch beschreef Schneerson zichzelf als een introvert persoon. In Berlijn ontmoette hij Joseph B. Soloveitchik kennen en de twee vormden een hechte vriendschap die jaren lang bleef duren.

In 1933 ontmoette hij ook Chaim Elazar Shapiro, evenals met talmoedist Shimon Shkop. Gedurende deze tijd hield hij een dagboek bij waarin hij zorgvuldig zijn privégesprekken met zijn schoonvader documenteerde, evenals zijn kabbalistische corres

respondentie met zijn eigen vader, Levi Yitzchak Schneerson. In 1933 verliet Schneerson Berlijn vanwege de opkomst van het nazisme en verhuisde hij naar Parijs, Frankrijk. In Parijs zette hij de religieuze en gemeenschappelijke activiteiten namens zijn schoonvader, Yosef Yitzchak, voort. Hij studeerde mechanica en elektrotechniek aan de ESTP, een, grande école in de wijk Montparnasse. In de maand juli van het jaar 1937 studeerde hij af en behaalde zijn diploma. In november 1937 schreef hij zich in aan de Universiteit van Parijs, waar hij wiskunde studeerde tot de Tweede Wereldoorlog uitbrak in 1939. Op 11 juni 1940, drie dagen voordat Parijs in handen kwam van de nazi's, vluchtten Schneerson en zijn vrouw naar Vichy en later naar Nice, waar ze bleven tot hun laatste ontsnapping uit Europa in 1941.

In 1941 ontsnapte Schneerson uit Europa via Lissabon (Portugal). Menachem Schneerson en zijn vrouw Chaya Mushka arriveerden op 23 juni 1941 in New York. Kort na zijn aankomst benoemde zijn schoonvader hem tot directeur en voorzitter van de drie centrale organisaties van de Chabad: Merkos L'Inyonei Chinuch, Machneh Israel en Kehot Publication Society. Hierdoor stond Schneerson aan het roer van de Joodse educatieve en sociale diensten en publicatienetwerken. In de jaren veertig werd Menachem Schneerson een genaturaliseerd Amerikaans staatsburger en als bijdrage aan de oorlogsinspanning, bood hij zich aan bij de Brooklyn Navy Yard, waarbij hij zijn elektrotechnische achtergrond gebruikte om bedradingschema's te tekenen voor het slagschip USS Missouri (BB-63), en ander geassocieerd militair werk.

Als voorzitter en hoofdredacteur van Kehot publiceerde Schneerson de werken van de eerdere rebbes van Chabad. Hij publiceerde ook zijn eigen werken, waaronder de Hayom Yom in 1943 en de Hagadda in 1946. Tijdens een bezoek aan Parijs in 1947 richtte hij een meisjesschool op en werkte hij samen met lokale organisaties om te helpen bij de huisvesting van Joodse vluchtelingen en ontheemden van de Holocaust. [..... zie vervolg op Bladzijde 12]

MENACHEM BEGIN

Zesde premier van Israël Menachem Begin

Menachem Begin werd op 16 augustus 1913 geboren in Brest-Litovsk in het tsaristische Rusland. Tegenwoordig ligt de plaats in Wit-Rusland en heet het Brest. Brest-Litovsk telde destijds 70.000 inwoners, waarvan er 30.000 Joods waren. Zijn vader was bankbediende. Toen hij één jaar oud was brak de Eerste Wereldoorlog (WO I) uit. Zijn ouders trokken met hun gezin twee jaar in het gebied tussen de Duitse en de Russische linies en keerden later weer terug naar Brest-Litovsk. In de Pools-Russische Oorlog (1919-1921), vlak na WO I, tussen de Sovjet-Unie en Polen kwam Brest-Litovsk bij Polen. Menachem Begin zat in zijn vroege jeugd op een cheder, waar hij Hebreeuws leerde en later op een religieus zionistische Tachkemonieschool.

Op twaalfjarige leeftijd werd hij lid van HaSjomeer HaTsa'ir, maar toen zijn vader constateerde dat die naar communisme neigde, stuurde hij zijn kinderen naar Betar, een revisionistische zionistische jeugdbeweging, opgericht door Ze'ev Jabotinski.

Menachem Begin zat op een Pools gymnasium, studeerde van 1931 tot 1935 rechten in Warschau, maar besteedde zijn meeste vrije tijd aan Betar. Van 1936 tot 1938 was hij secretaris-generaal van de Betartak in Tsjechoslowakije. Maart 1939 benoemde Jabotinski hem tot het hoofd van Betar Polen, dat met 40.000 leden de grootste afdeling van Betar was. Op 29 mei 1939 trouwde hij met Aliza Arnold. In september van dat jaar, zes dagen na de Duitse inval in Polen, vluchtte hij met zijn vrouw naar Wilno (Vilnius), wat toen een Oost-Poolse stad was met een Joodse minderheid van circa 40 %.

Litouwen maakte ook aanspraak op de stad. De stad werd kort daarna bezet door de Sovjet-Unie. Op 20 september 1940 werd Begin gearresteerd door de NKVD, omdat hij een vooraanstaande zionist was. Hij werd door de Russische geheime dienst verhoord en gemarteld (ook 's nachts), waar hij later een boek over geschreven heeft.^[1] Hij werd ervan beschuldigd een "agent van het Britse imperialisme" te zijn en werd veroordeeld tot acht jaar dwangarbeid. In juni 1941 werd hij naar een Siberisch werk-kamp gestuurd. Negen maanden later werd hij in het kader van de Sikorski-Mayski-overeenkomst vrijgelaten. Menachem Begin koos ervoor dienst te nemen in het Poolse 2e Korps van Władysław Anders. Het Poolse 2e Korps maakte een tocht via Perzië naar het Midden-Oosten, waar Begin in 1942 met toestemming van Władysław Anders achterbleef in het Britse Mandaatgebied Palestina en hij zich herenigde met zijn vrouw, die hij twee jaar niet gezien had. [...]

[...] Vanaf 1942 was hij lid van de *Irgoen Tsewa'i Leoemi* (Hebreeuws voor Nationale Legerorganisatie, vroeger vaak afgekort als Irgoen, tegenwoordig is de Hebreeuwse afkorting Etsel gangbaar en op 1 december 1943 nam hij daar, op voordracht van zijn voorganger, Ya'akov Meridor, de leiding van over. Op 1 februari 1944 verklaarde Etsel de opstand tegen de Britse mandaatregering en eiste dat de macht in Joodse handen zou komen. Op 12 februari 1944 plaatsten Etselgroepjes bommen bij de immigratiekantoren van het Britse Mandaat in Jeruzalem, Haifa en Tel Aviv om te protesteren tegen de lage quota van immigratiecertificaten voor Joden. In 1944 blies Etsel ook een belastingkantoor voor inkomstenbelasting en Britse inlichtingenorganisaties in Haifa, Jaffa en Jeruzalem op.

In september 1944 verhuisde hij vermomd als jesjivastudent met de schuilnaam "Israel Sassover" naar Tel Aviv. Nadat Lechi een moordaanslag op Lord Moyne gepleegd had begon oktober 1944 het zogenaamde "(jacht)seizoen". De Britten probeerden leden van Lechi en Etsel gevangen te nemen en de Haganah hielp de Britten. De Haganah wilde niet vechten tegen de Britten terwijl de oorlog tegen nazi-Duitsland aan de gang was. Menachem Begin zei als leider van Etsel dat ze tegen de Britten moest vechten alsof Engeland niet in oorlog met Duitsland was en tegen Duitsland alsof Duitsland niet in oorlog met Engeland was.

In oktober 1945 gingen de Haganah, Etsel en Lechi samenwerken. Etsel blies op 22 juli 1946 de zuidelijke vleugel van het King David Hotel in Jeruzalem op, waar het hoofdkwartier van de Britse militaire inlichtingendienst zat. Bij deze aanslag kwamen 91 mensen om het leven. De politie van het mandaatgebied zocht Menachem Begin nu voor terrorisme. Begin zei vele jaren later, januari 1972, in een interview bij een bezoek aan Londen dat ze geen terroristen waren toen, maar vrijheidsstrijders. Op 16 april 1947 werden vier Etselstrijders door de Britten opgehangen. Een maand later bestormde Etsel de gevangenis van Akko en bevrijdde ze gevangengehouden Etselleden. De Britten namen bij deze actie drie Etselleden gevangen, die ter dood gebracht werden. In juli 1947 hing Etsel twee Britse sergeants op als vergelding voor deze daad.

Onder zijn leiderschap vond ook het bloedbad van Deir Yassin van 1948 plaats, waarbij ten minste 110-120 Arabische burgers om het leven werden gebracht, en later van de gevangenen nog eens ongeveer 25 volwassen mannen ter dood werden gebracht. Toen de Haganah het schip "Altalena" (het pseudoniem waaronder Jabotinski schreef) vol met wapens tot zinken bracht, wilde een aantal Etselleden tegen de Haganah gaan vechten, maar Begin weerhield daarvan hen in een radiotoespraak. Hij zei dat Joden niet tegen Joden moesten vechten.

Na de stichting van de staat Israël op 14 mei 1948, vormde Begin de Cheroetpartij, die later de dominante fractie van de Likoeidpartij zou worden, en leidde hij de oppositie. De linkse partijen wilden lang niet met de partij van Begin samenwerken, tot de Zesdaagse Oorlog van 1967, toen Levi Eshkol een regering van nationale eenheid vormde, die later door Golda Meïr werd voortgezet. Menachem Begin was van 5 juni 1967 tot en met 6 augustus 1970 minister zonder portefeuille.

In 1977, 29 jaar na de oprichting van de staat Israël, won Begins partij voor de eerste keer de verkiezingen. Hij vormde een regering met de religieuze partijen, die later ook op de steun van de Democraten kon rekenen. In september 1978 ondertekenden Begin en Egyptes president Anwar Sadat onder leiding van de Amerikaanse president Jimmy Carter de Akkoorden van Camp David. In die verdragen werd bepaald dat, in ruil voor de erkenning van Israël door Egypte, het door Israël bezette Sinaï (schiereiland) teruggegeven zou worden aan Egypte, waarbij ook alle Israëlische nederzettingen (Yamit) zouden worden ontruimd. Begin en Sadat ontvingen hiervoor gezamenlijk de Nobelprijs voor de Vrede in 1978. In juni 1981 gelastte Begin een aanval van het Israëlische leger op de in aanbouw zijnde Iraakse kernreactor Osirak. Naast veel kritiek uit binnen- en buitenland leverde dit hem in Israël een populariteitstoename op. Diezelfde maand genoot Begin zijn tweede en laatste verkiezingsoverwinning, alweer op Shimon Peres. [...]

[...] Op 3 juni 1982 pleegde de anti-PLO-gezinde extremistische Palestijnse groepering van Aboe Nidal een aanslag op Shlomo Argov, de Israëlische ambassadeur in Londen. Hoewel dit geen daad van de PLO was, greep Begin de aanslag aan als aanleiding om enkele dagen later Libanon binnen te vallen teneinde de PLO definitief uit te schakelen. Naar aanleiding van de bloedbaden in Sabra en Shatila, die Libanese christelijke milities (zogenaamde falangisten) aanrichtten op Palestijnse vluchtelingen en waarbij tussen de 700 en 3500 mensen omkwamen, kwam in Israël een protestbeweging op gang die onafhankelijk juridisch onderzoek eiste. Was het niet gebeurd onder het toezend oog van het israelische leger, dat echter niet ingreep?

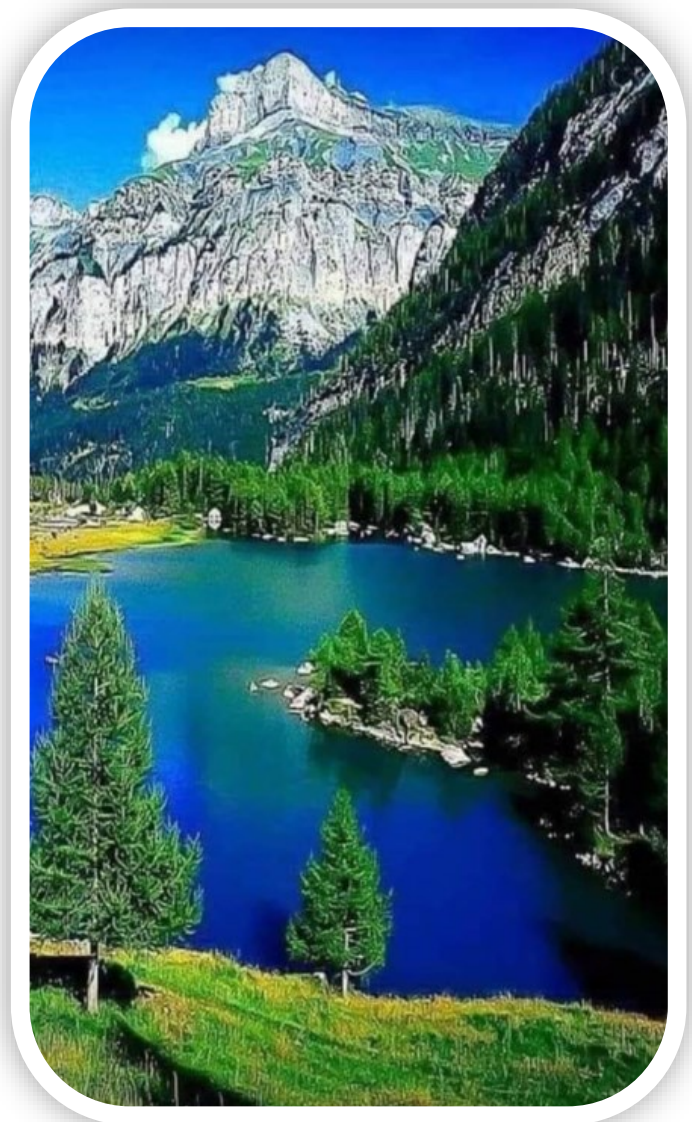

Menachem Begin

Dat onderzoek kwam er in de vorm van commissie-Cahn, die concludeerde dat minister van defensie Ariel Sharon, die later premier zou worden, zijdelings verantwoordelijkheid droeg voor het bloedbad, waarna hij moest aftreden. Begin kwam weinig gehavend uit het onderzoek, maar het was duidelijk dat hij zijn greep op de regering had verloren.

Eerder al had hij verklaard dat in het gevecht rond het Libanese Beaufort geen Israëlische soldaten waren gesneuveld, hetgeen feitelijk onjuist was. In augustus 1983 trok Begin zich terug uit de politiek. Hij was hevig teleurgesteld en gedeprimeerd door het voor Israël zo teleurstellende verloop van de oorlog, de dood van zijn vrouw en zijn eigen ziekte. Hij stierf in Jeruzalem in 1992.

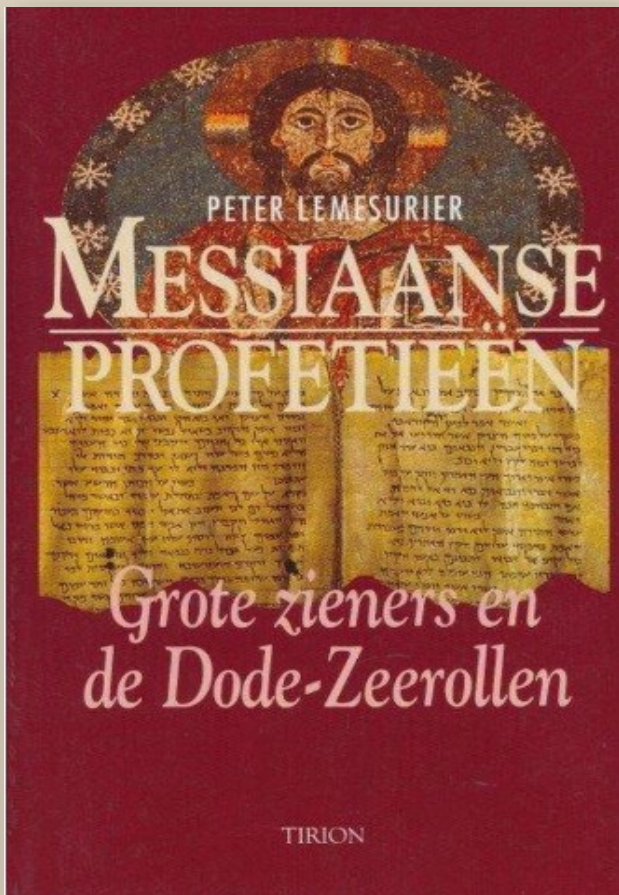
Na zijn dood op 9 maart 1992 te Jeruzalem, werd bekend dat Menachem Begin persoonlijk als leider binnen Irgun drie bomaanslagen op de Duitse bondskanselier Konrad Adenauer beraamd en gepland heeft. Hierbij bleef Adenauer grotendeels ongedeerd.

“Een bedevaartslied. Wie op de Here vertrouwen, zijn als de berg Sion, die niet wankelt, maar voor altijd blijft”

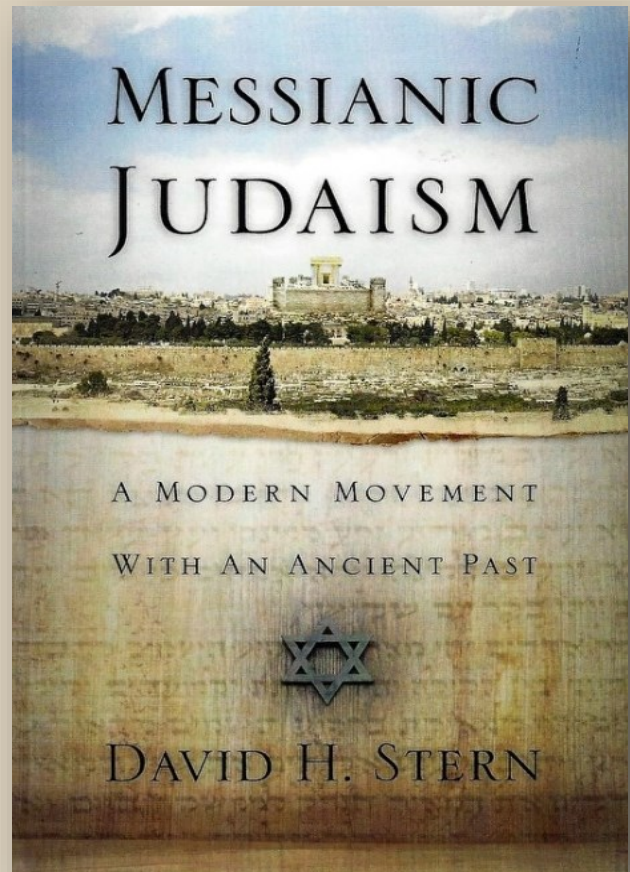
Psalm 125:1

MESSIAANSE PROFETIEËN

Er zijn altijd mensen geweest die beweren dat zij de toekomst kunnen voorspellen: wijsgeren, mystici, astrologen, helderzienden en waarzeggers - allemaal lieden met een speciaal zintuig voor het onderkennen van de dingen die komen gaan. Maar hoe betrouwbaar zijn bijvoorbeeld de Bijbelse profetieën? En hoe betrouwbaar is Nostradamus? En wat te denken van de voorspellingen van Hal Lindsey? In Messiaanse Profetieën zet de op dit gebied zeer bekende auteur Peter Lemesurier een boeiende theorie uiteen over het wezen en de werking van profetieën. Zijn rode draad is: voorspellingen vervullen zichzelf; ze voorzegen de toekomst met alleen, ze bepalen haar ook. Bestudering van het boek Armageddon en de Dode-Zeerollen, die al eerder zoveel stof hebben doen opwaaien, heeft bij Lemesurier bovendien de overtuiging gewekt dat Jezus van Nazareth bewust werd uitgespeeld als onderdeel van een Esseens plan om de Bijbelse profetieën te vervullen. Wie waren deze Essenen, die door de vondst van de Dode-Zeerollen bij Qumran zo in de belangstelling zijn komen te staan? En wat gebeurde er werkelijk tijdens het pinksterfeest?

MESSIANIC JUDAISM

Engelstalig. Wat gebeurde er 2000 jaar geleden? Is het Messiaans Judaïsme een profetische beweging? Wat geloven Messiaanse Joden? Zijn de Thora, de vijf boeken van Mozes, van nul en generlei waarde geworden?

Of je nu zelf Joods bent of een Christen die benieuwd is naar de Joodse wortels van het Evangelie, dit helder geschreven boek zet alles in perspectief.

Prijs: 18,50 Euro

ISBN 13-978-1-880226-33-9

[Vervolg van bladzijde 7]

Van 1950 tot zijn dood in 1994 was Schneerson de rebbe van de Chabad-Lubavitch. In 1951 richtte hij een vrouwenorganisatie en een jongerenorganisatie op in Israël. Datzelfde jaar stuurde Schneerson zijn eerste afgezant naar Marokko en richtte scholen en een synagoge op voor de Marokkaans-Joodse gemeenschap. In 1958 richtte Schneerson scholen en synagogen op in Detroit, in Milaan en in Londen.

In 1973 begon Schneerson een Chanoeka-campagne, waarin hij alle joden wereldwijd aanmoedigde hun eigen menora aan te steken. In 1978 verzocht het Amerikaans Congres president Jimmy Carter om Schneerson's verjaardag aan te wijzen als de nationale onderwijsdag in de Verenigde Staten. Het wordt sindsdien herdacht als de *Education and Sharing Day*. In 1994 ontving hij postuum de Congressional Gold Medal voor zijn "voortdurende bijdragen aan verbeteringen in het wereldonderwijs, de moraal en liefdadigheidsacties".

In 1979, tijdens de Islamitische Revolutie en de Iraanse gijzelingscrisis, leidde Menachem Schneerson regelingen om duizenden Joodse jongeren en tieners uit Iran te redden en hen in veiligheid te brengen in de Verenigde Staten.

Prive

In 1923 bezocht Schneerson de zesde rebbe van Chabad-Lubavitch, Yosef Yitzchak Schneersohn (1880-1950), en stapte in 1928 met zijn dochter Chaya Mushka (1901-1988) in Warschau in het huwelijksbootje. Menachem Mendel en Chaya Mushka waren ruim 60 jaar getrouwd en bleven kinderloos.. Schneerson was een polyglot en sprak dus meerdere talen, waaronder het Engels, het Russisch, het Hebreeuws, het Jiddisch, het Duits en het Italiaans. In 1947 verhuisde zijn moeder, Chana Schneerson (1880-1964), op zijn verzoek naar New York. Schneerson had een hechte band met zijn moeder. Zo zou hij haar elke dag (en op vrijdagen zelfs tweemaal per dag) bezoeken om samen thee te drinken. In 1964 stierf Chana Schneerson op 84-jarige leeftijd.

Schneerson overleed op 12 juni 1994 in Manhattan. Schneerson werd in Queens, naast zijn schoonvader Yosef Yitzchak Schneersohn, begraven. Het graf van Schneerson wordt door velen beschouwd als een heilige plaats. Het Israëlisch dagblad Yediot Ahronot beschreef het graf van Schneerson als "de Amerikaanse Westelijke Muur", waar duizenden mensen, Joden en niet-Joden, bij elkaar komen om te bidden.

ISRAËL KEER TERUG NAAR UW GOD

Is de huidige corona-epidemie, met als gevolg zieken en doden, werkloosheid en armoede, een strenge oproep van God om tot Hem terug te keren, te stoppen met ruziën en te gaan gehoorzamen aan de regels van de overheid? Denk er over na.

De Bijbelgedeelten voor de komende Shabbat Hatzinoe (Luisteren jullie) zijn:

- * Thoralezing: Deuteronomium 32:1-52,
- * Profetenlezing: 2 Samuël 22:1-51 (Psalm 18),
- * Brit Chadashah, Nieuwe Testament: Romeinen 10:17 – 11:12.

Het is tevens Shabbat Shoeva (Terugkeer of berouw), daarom lezen we ook:

- * Profetenlezingen: Hosea 14:2-10, Micha 7:18-20 en Joël 2:15-27.

Een gedeelte uit de Thoralezing: *“Er is geen inzicht bij hen”,* klaagt Moshe (Mozes) over zijn volk. *Een hardnekkig volk,* staat elders. Een eigenwijs en ongehoorzaam volk, zien we in deze tijd. Ruzie tussen links en rechts. Regels tegen besmetting met het Coronavirus worden massaal ontboden. Bid, dat het volk tot bezinning komt en terugkeert naar zijn Heer.

Ik zei: Ik zal hen naar alle kanten verspreiden, Ik zal de gedachtenis aan hen onder de stervelingen doen ophouden, ware het niet dat Ik beducht was voor de toorn van de vijand. Hun tegenstanders zouden het verdraaien en zeggen: Onze hand is verheven, het is niet de HEERE Die dit alles gedaan heeft. Want zij zijn een volk dat door raadgevingen verloren gaat, er is geen inzicht bij hen. Waren zij maar wijs, dan zouden zij dit opmerken. Zij zouden op hun einde letten. Hoe zou één man er duizend kunnen achtervolgen, en twee mannen er tienduizend laten vluchten, tenzij hun Rots hen verkocht en de HEERE hen uitleverde? Deuteronomium 32:26-30 (HSV).

Een gedeelte uit de Profetenlezing

In een tijd van gevaar roept de profeet Joël het volk op om terug te keren tot Adonai en tot Hem te

bidden om uitredding. En Adonai verhoort de gebeden.

Blaas de bazuin in Sion, kondig een vastentijd af, roep een bijzondere samenkomst bijeen. Verzamel het volk, heilig de gemeente, breng de oudsten bijeen, verzamel de kleine kinderen en de zuigelingen. Laat de bruidegom uit zijn binnenkamer gaan, de bruid uit haar slaapkamer.

Laten de priesters, de dienaren van de HEERE, wenen tussen de voorhal en het altaar, en laten zij zeggen: Ontzie Uw volk, HEERE, geef Uw erfelijk bezit niet over aan smaad, zodat de heidenvolken over hen zouden heersen. Waarom zouden ze onder de volken zeggen: Waar is hun God? Toen nam de HEERE het op voor Zijn land, en Hij spaarde Zijn volk. De HEERE antwoordde en zei tegen Zijn volk: Zie, Ik zend u het koren, de nieuwe wijn en de olie, zodat u ermee verzadigd wordt. Ik zal u niet meer overgeven als voorwerp van smaad onder de heidenvolken. Joël 2:15-19. (HSV).

Een gedeelte uit de Brit Chadasha (Nieuwe Testament)

Wie terugkeert tot Adonai mag rekenen op zijn belofte, dat Hij naar de gebeden hoort en ons geeft wat goed is voor ons. Soms zegen en voorspoed, soms tegenspoed en ziekte, om ons wakker te schudden, opdat wij tot Hem terugkeren. *“Bid, en u zal gegeven worden; zoek, en u zult vinden; klop, en er zal voor u opengedaan worden. Want ieder die bidt, die ontvangt; wie zoekt, die vindt; en voor wie klopt zal opengedaan worden. Of is er iemand onder u die zijn zoon een steen zal geven, als hij om brood vraagt? Of als hij hem om een vis vraagt, zal hij hem een slang geven? Als u, die slecht bent, uw kinderen dan goede gaven weet te geven, hoeveel te meer zal uw Vader, Die in de hemelen is, goede gaven geven aan hen die tot Hem bidden. Mattheüs 7:7-11 HSV)*

KLEUR BEKENNEN

Werner Stauder

Door de eeuwen heen werd de Joden verweten, dat ze niet in Yeshua [Jezus] willen geloven en dus collectief hun eigen Mashiach [Messias] verwerpen. Dat dit volstrekt uit de lucht gegrepen is blijkt uit het feit, dat er wereldwijd en zelfs ook in Eretz Yisraël [het land Israël] messiasbelijdende Joodse gemeenten als paddenstoelen uit de grond schieten. Daarom zegt men tegenwoordig niet meer “de Joden”, maar “de mees te Joden”...

Maar ook deze stelling kan men niet hard maken. Het is namelijk moeilijk na te gaan hoeveel Joden daadwerkelijk messiasbelijdend zijn, want velen - vooral in orthodoxe kringen - komen daar niet openlijk voor uit. Helaas moeten wij daarentegen wel constateren, dat een groot deel van de Joden helemaal niet meer in G'd gelooft! Het is voor ons een uitdaging, maar ook een opdracht, om daar wat aan te doen!

Gelukkig zijn er nog Joden, die nog wel in G'd geloven, echter zou een meerderheid Yeshua afwijzen. Al met al blijft het een moeilijke vraag, want velen zijn naar buiten toe actieve leden van de sjoel [synagoge], maar in het diepste geheim geloven zij in Yeshua. Aan de andere kant zijn er ook talrijke christenen, die hun Joodse afkomst verzwijgen uit angst voor eventuele gevolgen daarvan. We leven nu echter in een tijd waarin wij allen eerlijk voor ons geloof in Yeshua moeten uitkomen en van Hem moeten getuigen, omdat G'ds tegenstander steeds meer invloed krijgt in deze maatschappij: op de televisie, in de muziekwereld, in de pers, in de gezondheidszorg, in de hulpverlening, in het onderwijs en vooral in de politiek!

Yeshua verwacht van ons, dat we kleur bekennen! Voor velen is helaas echter het Jiddische gezegde van toepassing: **“Far der T'liye hobn Menschen mehr Moire wie far G'tt allein!”** [de mensen vrezen de galg meer dan G'd!]. Maar dat is helaas geen nieuw verschijnsel zoals wij in Yochanan [Johannes] 12:42-43 kunnen lezen: **“En toch geloofden zelfs uit de oversten velen in Hem, maar terwille van de Perushim [Farizeeën] kwamen zij er niet voor uit, om niet uit de synagoge te worden gebannen; want zij waren gesteld op de eer der mensen, meer dan op de eer van G'd!”** Een ander Jiddisch gezegde, dat hier ook van toepassing is, luidt: **“Far G'tt hot men Moire - far Menschen muss men sich hitn!”** [vrees G'd, maar hoed je voor de mensen!].

Juist nu G'ds vijand steeds meer terrein aan het winnen is en het steeds moeilijker wordt om voor ons geloof uit te komen, moeten we de woorden van Yeshua uit Matityahu [Mattheüs] 10:32-33 goed in ons geheugen prenten: **“Een ieder dan, die Mij belijden zal voor de mensen, hem zal ook Ik belijden voor Mijn Vader, die in de hemelen is, maar al wie Mij verloochenen zal voor de mensen, die zal ook Ik verloochenen voor Mijn Vader, die in de hemelen is!”**

Werner Stauder

I STAND UNITED WITH ISRAEL!

Blijf op de hoogte van de gebeurtenissen in Israël en ander nieuws aangaande Israël via het informatieblad CHOSEN PEOPLE. Geef uw emailadres aan ons door, en u ontvangt voortaan CHOSEN PEOPLE via de email.

Wilt u Chosen People niet meer ontvangen, stuur dan ook even een bericht naar onderstaande emailadres en wij halen u van de verzendlijst af.